

დისათვის ცენტრალური აღგილია. აქ მისი ლირიზმი კიდევ უფრო ღრმა და ეთილმობილი იყო, კიდევ უფრო საუთი. გარევნულად ის თითქოს შეოჭილი იყო, ორგორც ეს ხშირად ჩავევიათ ზოგიერთ სულითავად-ყოფებს; მაგრამ არსეთარი გარევნული ეფექტი; მოელი მხისი ყურადღება, მოელი მძისი არსება დაძაბული იყო შინაგანი მღლვარებით. განცა — შეტად გულწრფელი, მართალი ზეგავლენაც მაყურებელზე დაიდი ძლიერი იყო. თქვენი გონება შეიძლება შეკამათებოდა მთლიანად ოფენის სახის ან ორმელიმე ცალკე ცენტრის ვერიკოსებურ გაგებას და უანსახიერებას, მაგრამ ამას გონება ცდლების გული—ყოველთვის დატვევებული იყო მძის თამაშით.

ასეთივე მიზნიდველი და მშენები არის მისი ივლითი, მთლიანად შე-

ლმოედგინა, რომ თხემით ტე
შეიარაოუბულ და გვარულება

୩୬୯

ରୂପିନୀଙ୍କ ହିନ୍ଦୁରେ ଅମ୍ବାଙ୍କ ଫୁଲରେ ମନୁଷୀଳିତ ଓ ଅମ୍ବାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାରେ ପାଇଁ ଆମ୍ବାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାରେ ପାଇଁ

ପରିବାରଙ୍କିତ ପ୍ରକାଶନରେ
ମାତ୍ରା. ମିଳିପଦ୍ଧାରୀ
ପରିବାରଙ୍କିତ ପ୍ରକାଶନ
ମିଳିପଦ୍ଧାରୀ

თავარიობის დროს იგი თავისი მჯადარი, შესანიშნავი ეზოსა, დიდი კენაძისა და სათესი ყანების მოვლაზე უფრო ზრუნვავდა, ვიღებდა მრავალ-ოცხოვანი მრევლის სულიერ აღზრ-მელიმე მოგვაწე თუ გარდაეცვლებოდა, მხოლოდ ერთხელ მიუსამიმ-რებდა ჭირისუფლებას. მას არ მოსწონდა ოდნავ თავქარანი სიძეც, დროიგამზებით როდ მოინახულებდა

კოლის ნათესავებს და მოსუცი დეკანზი თავისი ჯალაბის წევრებს შორის უკმაყოფილოდ იტყოდა ხოლმე: სერაპიონს სიძე ორ ყავსო! ოდესაც ამ სიძეს თავი აუგდია სიმართან საუბრის დროს; მოთმინებიდან გამოსულ სერაპიონს მოვერცხლილი ჯოხი მოუღერია და მრისხანიდ უბრ

იათ შავი ქვის მრეწველზე. როცა დომენტი ეკრანზედან დაბუნდა, ჩედაც დოვლათიანი ოჯახი დფრინ აყვავა: ძმინათი ხეზილებით სუფრის თავში დასვეს. გრცელი მა-გიდის ბოლოს, სხვა სტუმრებთან ერთად, ისტერნ დომენტი და მაშინ რუსეთიდან ჩამოსული მათი რძალი, ექმდება ალექსანდრე ჩიჩუას მეუღლე.

შეუვალი ყორე ამოიყვანა
მის გასწვრივ ნახვის ხეები დარ-
ო; ეზოში შესასვლელ კარებსა და
ქვესთვლიანი ქვის სახლს შორის
შეუვალი ყორე ამოიყვანა, საღაც იას-
ტანი სიცვლის სიცვლის შეულენი. ხონი-
დან ჩამოსულმა მაზრის უფროსის
მოადგილემ, ომელიც ლაზარებარო-
ბით სუფრას იულებდა, ყველას თავი
მოაძერა წრე-გადასული კვენით.

ი ცხოვრებით სტკეპიონდებენ. მათი ძილიას იშვიათად თუ არღვევდა ჩაიმე. ამპარტავანი სერაპიონ ჩიჩება თვეულმხრივ მაღლიერი იყო უფრო-ი ვაჟისა, რომელიც მამას განუსაზღ-რელი მოწიწებით ეპყრობოდა. ვერ-ხოთ მოჰკითოთ ჯოხით ეზოში მე- მებდე ქანისსთავით უკრილი თვა-ლები, მსუბუქად მოითხანა წვერი და ქვეშ-ქვეშა გამოსედვით შეაპარა უკ-მეხად მოუბარს: „თქვენ, ბატონო, ნამდვილი მჭერმეტყველი ბძანდებით, ნამდვილი—ესენცია ხონიკა!“ — მაგ-რამ ათთიანარის დახვეწილი ნართაუ-

მოყვარული სერაპიონ ჩიჩუა ხუთეტი წლის წინად გარდაიცვალა და მე-მკვიდრებ ის დიდი პატივით დაქრძალა ჰყონლიდელთა სავანეში.

ოჯახის მამის გარდაცვალების შემდეგ ღომენტი გაუძღვა; მეორე ჩამოდიდად ალექსანდრე იმედითად ჩამოდიდან, სულ ოჯახი თუ სწვევია მშობლიურ მხარეს. პეტერბურგის ცნობილ ექიმს არ მიმწოდება, მაგრა მის გადამთილმა მიაყენა შეურაცოფა, პირველად და ასე საქვეყნოდ. უკანოზი არ განძირეულა. მან მხოლოდ ერთი წამით შეაჩერა მუქარით ღსასკე მზერა თავსედ სტუმარზე, ირმე ასევე მეჯარად მიაყრო თვალი ასე და ომაზნად უბრძანა: „თუ იაცად არ გამიზრდისარ, ახლავე ას-ავლე ჰეჭუა შაგ ვიუბატონს, თუ არა, თვითონ გაუსწორდები სალახნას, მლვდე ლმთავრის კაბა არ შემიშ-

ପାଇଁ କେବଳିଲା... ଲୋମ୍ବେନ୍ତି ଉପରିଲ୍ଲାଙ୍ଘେ ହେଉଥିଲା
ନାଦିଜୀବିତ ମିଶିଲା ମାତ୍ରମିଳିଲା ଅବ୍ସୁ-
ଧ ଅଭିଭାବକ, ଶ୍ଵରିଣାତ ଗୋଟିଏଟାର
ଅତ୍ୱାଲ୍ଲା (କ୍ରିବ୍‌ଯୁକ୍ତିକରଣାନ୍ତରେ ଅତ୍ୱାକରଣାନ୍ତରେ),
ଶତାବ୍ଦୀରେ କିମ୍ବା ଅଧିକାଂଶରେ
ଦେଇବ୍‌କାଲାଜିମି ଲୋମ୍ବେନ୍ତି ଏହିପରିବାହିରେ
ବ୍ୟବ୍ହରିତ ନାଟ୍ୟଶାସ୍ତ୍ରରେ, ଯୁଗ୍‌ରେଖାକରିତ ଏହିମାତ୍ରରେ
ରୂପରୂପରେ ପ୍ରକାଶିତ ରହିଲା, କିମ୍ବା ମାତ୍ରମେ
ନା, ତେବେଟାକୁ କି ତ୍ରିଭୁବନରେ ଆବଶ୍ୟକ
ହୁଲୋଚନ.

“ უბრძანა: „აღექით!“ მაგიდასთან უცლებელში მყოფი ერთადურთი ვაკი სხდომის წამოშალნენ; წამოდგა თემსურაზი ჩამოუკიდოთ რესპექტი- დან. მართს სიცოცხლეში ქალი არ შეურ- ართ! ჩვენ გამოავლით, ყოველთვის თაგა. ტფილისში გადმოსცვლას დროს

კულესიძეან სხვა განხევულთან ერთად
აიტანა სამეცნიეროს რომელიღაც
თავრის პატიოსანი თვლებით მოოქ-
ილი ოქროს თასი და შინ საიდუმ-
ლოდ ინახავს. ამ თასის ამზავი კარ-
ყდ უნდა სცოდნოდა გარნას, სერაპი-
ნის ყოფილ მუზეუმს; და მართლაც,
კუკანზეს ერთხელ მკაფიოდ თავის

კალანგ გულგრილინი ექროპაში განს-
ავლული მეღვინისაღმი. სიბერეშიაც
ივიწყებდნენ ისინი ოდესალაც
ჩრყინვალე კავალერს. როგორი ნე-
არებით ნაბავდნენ თვალებს, მსუ-
სქი ამოახვრით იგონებდნენ აწ და-
ბრუნებელ და მიუღწეველ ოცნებად
ცეულ წარსულს. რა კლუბები, რა
ზოგადოება, ვალისია და კარილის

— აგარებდა! — ამბობდა ზენობრი
ვითომიც გაჯავრებული ხმით და, მას-
პინძლისაკენ ოდნავ გადასხრილი, ღირ-
ხანს სთავათ შენახულ პაკტს პირ-
დაპირ შუბლში სცემდა დომინტის.—

କାଳିନ୍ଦୀରୁଲୀ ପାଥିବାରୀ ମହାଶୂନ୍ୟାଳୋଚନାରେ ଏହି
ଅର୍ଥକାଳିତିରୁଲୀ ଉପରେ ଶୈଖିତ୍ୟକୁ ଆପଣଙ୍କ ପରିପାଦାରୁ
କାଳିନ୍ଦୀରୁଲୀ ଏହିରୁଲୀ ପରିପାଦାରୁ ଏହିରୁଲୀ ଏହିରୁଲୀ
ଏହିରୁଲୀ ଏହିରୁଲୀ ଏହିରୁଲୀ ଏହିରୁଲୀ ଏହିରୁଲୀ ଏହିରୁଲୀ

ო შემთხვევებსაც იგონებდა, ხოლო
აფეხულის სიცხისა და მეღვინის ნა-
ძბობით გაპრუებული ქალი სულს
ლივს იბრუნებდა. მას ისე მოხდენი-
ათ მიძრობითა მარათ სახესთან. რომ
ნაქსოვ აშიაში...
ლომენტი ჩიჩუას...
ერთი სიტყვით — ეს იყო კაცი,
რომელსაც ცხოვრებასთან თამაში მო-
გო. თუ რამე წერებოდა, კუჭის ტკი-

კარისტუმებდა გრაციას და თავისი ოქ-
ოს გზილების არა სასიამოვნო ელ-
არებასაც ჰმაღლვდა...
ხანდახან ამ ქალბატონის უზარმაშარ
სადაც მარტინ კარლი და

ნაად გამოვზავნილი წერილი, ლო-
ცენტი! გახსოვს, ბორჯომში რომ
ამჟღავრე? — ეყითხებოდა იგი თავისი
საყისათვის შეუფერებელი კომპია-
ნით.

— როგორ არ მასსოდეს, ზენობრა
ემ, კარგად მასსოდეს! — უდისტუ-
ებდა დომენტი და სათვალეში იღი-
ებოდა.

